

OKRUŽNI PRIVREDNI SUD BANJA LUKA
Broj: 570 Ps 122 356 17 Ps
Banja Luka , 12.04.2017. godine

OKRUŽNI PRIVREDNI SUD BANJA LUKA i to sudija Igor Dabić , u pravnoj stvari predlagača mjere obezbjeđenja „Alumina“ d.o.o. Zvornik, Karakaj bb, zastupan po punomoćnicima Vladimiru Miloševiću, advokatu iz Zvornika i Dejanu Miletiću, advokatu iz Banjaluke, protiv protivnika obezbjeđenja „Pavgord“ d.o.o. Foča, ul. Petra Kočića broj 1. zastupan po direktoru, radi određivanja privremene mjere obezbjeđenja, rješavajući po prijedlogu predlagača van ročišta dana 12.04.2017. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

1. ODREĐUJE SE privremena mjera obezbjeđenja, te se zabranjuje protivniku predlagača „Pavgord“ d.o.o. Foča da preduzima radnje naplate po ugovoru o zalozi na opštoj imovini (plivajućoj zalozi) zaključenog između AB Ukio Banka Bankas Kaunas Litvania i Alumine doo Zvornik dana 07.12.2012. godine po osnovu kojeg je upisana zaloga kod registra zaloga pri Ministarstvu pravde BiH reg.br. A-20121210-57 od 10.12.2012. godine, a koja zaloga je naknadno prešla na protivnika predlagača, što je protivnik predlagača dužan trpiti i kao takvo prihvatiti.

Nalaže se protivniku obezbjeđenja „Pavgord“ d.o.o. Foča da obustavi sve radnje preduzete za naplatu po ugovoru o zalozi na opštoj imovini (plivajućoj zalozi) zaključenog između AB Ukio Banka Bankas Kaunas Litvania i Alumine doo Zvornik dana 07.12.2012. godine po osnovu kojeg je upisana zaloga kod registra zaloga pri Ministarstvu pravde BiH reg.br. A-20121210-57 od 10.12.2012. godine, a koja je zaloga naknadno prešla na protivnika predlagača, što je protivnik predlagača dužan trpiti i kao takvo prihvatiti.

2. ODREĐUJE SE privremena mjera obezbjeđenja, te se zabranjuje protivniku predlagača „Pavgord“ d.o.o. Foča da preduzima radnje naplate po ugovoru o zalozi na pokretnim stvarima zaključenog između AB Ukio Banka Bankas Kaunas Litvania i Alumine doo Zvornik dana 07.12.2012. godine po osnovu kojeg je upisana zaloga kod registra zaloga pri Ministarstvu pravde BiH reg.br. A-20121207-215 od 07.12.2012. godine, a koja zaloga je naknadno prešla na protivnika predlagača, što je protivnik predlagača dužan trpiti i kao takvo prihvatiti.

Nalaže se protivniku obezbjeđenja „Pavgord“ d.o.o. Foča da obustavi sve radnje preduzete za naplatu po ugovoru o zalozi na pokretnim stvarima zaključenog između AB Ukio Banka Bankas Kaunas Litvania i Alumine doo Zvornik dana 07.12.2012. godine po osnovu kojeg je upisana zaloga kod registra zaloga pri Ministarstvu pravde BiH reg.br. A-20121207-215 od 07.12.2012. godine, a koja je zaloga naknadno prešla na protivnika predlagača, što je protivnik predlagača dužan trpiti i kao takvo prihvatiti.

3. ODREĐUJE SE privremena mjera obezbjeđenja, te se zabranjuje protivniku predlagača „Pavgord“ d.o.o. Foča da preduzima radnje naplate po

ugovoru o zalozi na udjelima Alusila (sporazum o zalozi na dionicama) zaključenog između AB Ukio Banka Bankas Kaunas Litvania, Alusil doo i Alumine doo Zvornik dana 07.12.2012. godine po osnovu kojeg je upisana zaloga kod registra zaloga pri Ministarstvu pravde BiH reg.br. A-20121210-47 od 10.12.2012. godine, a koja zaloga je naknadno prešla na protivnika predlagača, što je protivnik predlagača dužan trpiti i kao takvo prihvatiti.

Nalaže se protivniku obezbjeđenja „Pavgord“ d.o.o. Foča da obustavi sve radnje preduzete za naplatu po ugovoru o zalozi na udjelima Alusila (sporazum o zalozi na dionicama) zaključenog između AB Ukio Banka Bankas Kaunas Litvania, Alusila doo i Alumine doo Zvornik dana 07.12.2012. godine po osnovu kojeg je upisana zaloga kod registra zaloga pri Ministarstvu pravde BiH reg.br. A-20121210-47 od 10.12.2012. godine, a koja je zaloga naknadno prešla na protivnika predlagača, što je protivnik predlagača dužan trpiti i kao takvo prihvatiti.

Ova zabrana registrovat će se u registru zaloga pri Ministarstvu pravde BiH. Ovo rješenje ima dejstvo rješenja o izvršenju iz Zakona o izvršnom postupku. Izrečena mjera obezbjeđenja ostaje na snazi do naredne odluke suda o mjeri, a najduže do isteka roka od 30 dana po nastupanju uslova za prinudno izvršenje.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je dana 12.04.2017. godine podnio tužbu protiv tuženog, radi utvrđivanja ništavosti ugovora o zalozi i brisanja registracije zaloge o istom, te je uz tužbu podnio prijedlog za određivanje sudske mjere obezbjeđenja zajedno sa prijedlogom za određivanje privremene mjere obezbjeđenja.

Tužilac u tužbi navodi da potraživanje Ukio banke se odnosi na kreditna sredstva po više zaključenih ugovora o kreditu kao i ugovorima /sporazumima na navedeni ugovor o kreditu koja je Ukio banka plasirala za svoja četiri zavisna društva i to Balkan Invest, ATV, KTF, UAB Energo linija, a koje kreditne obaveze je preuzelo Privredno društvo Birač Europe osnovano od strane Birač ad Zvornik u stečaju, da Birač Europe nije dobilo adekvatnu materijalnu protivkorist za datu zalogu, da je njegov osnivač Birač u korist Ukio banke dao zalogu na udjelu u Birač Energo i Birač Europe dok je Birač Europe između ostalog založio i udjele kod tužioca i Mehanici, obzirom da je u trenutku zalaganja Birač Europe bila vlasnik udjela u Alumini Mehanici, takođe tužilac, Mehanika, Alusil i dr. su dali i zaloge na svojoj imovini u korist Ukio banke, da je na dan odobrenja kredita Birač Europe imalo jedinu značajnu imovinu i to udjele kod tužioca i Mehanici u vrijednosti od 237.820.829 LTL, da je to društvo u 2012.godini poslovalo sa prihodima od 117 LTL (oko 150,00 KM), da je Ukio banka 30.11.2012. godine zadužila Privredno društvo Birač Europe u ukupnom iznosu od 290.892.459,51 LTL i istovremeno zatvarala finansijske obaveze Balkan Invest, ATV, KTF, UAB Energolinija, i to bez bilo kojih plaćanja na račun Birač Europe, tj. bez adekvatnog ekonomskog efekta, da je tuženi sa Ukio bankom dana 20.11.2014. godine zaključio ugovor o kupoprodaji i ugovor o prenosu od 19.12.2014. godine kojima je Ukio banka na tuženog prenijela dio potraživanja u iznosu od 122.180.460,40 KM koja su nastala po osnovu ugovora o kreditima i naknadno zaključenim sporazumima, da je tuženi sa Ukio bankom zaključio i ugovor o prenosu kolateralu od 15.01.2015.godine

na osnovu koje je izvršena promjena založnog povjerioca zaloga registrovanih kod Ministarstva pravde BiH na opštoj imovini, pokretnim stvarima i na udjelima, da su predmetni ugovori o kupoprodaji, prenosu kao i prenosu kolaterala predmet parničnog postupka radi utvrđivanja ništavosti kod Okružnog privrednog suda u Bijeljini pod brojem 590 Ps 029336 16 Ps.

U tužbi tužilac nadalje navodi da je tužilac kao zadužni dužnik i Ukio banka dana 07.12.2012.godine zaključio ugovor o plivajućoj zalozi ili zalozi na opštoj imovini na pokretnim stvarima i na udjelima u Privrednom društvu Alusil doo, da je na osnovu tih ugovora upisana zaloga u registru zaloga u korist sada tuženog, da tužbenim zahtjevom i tužbom tužilac osporava navedene ugovore o zalozi smatrajući da su isti ništavi i protivni Zakonu o deviznom poslovanju, Zakonu o privrednim društvom okvirnim Zakonom o zalogama, te da predmetni ugovori nisu bili razumljivi za obe ugovorne strane te da su obezbjeđenja fiktivnog karaktera te citira odredbe člana 19. stav 8. Zakona o deviznom poslovanju, koji smisao odredbe je da se onemogućiti da rezidenti neosnovano ili pod uticajem povezanih lica iz inostranstva postanu prezadužena ili preopterećena odnosno da se spriječi da se domaći kapital nekontrolisano odliva u inostranstvo, da je tužilac kao sredstvo obezbjeđenja kredita dao zaloge za račun Ukio banke a da za to nije dobio odgovarajuće instrumente obezbjeđenja naplate kojima se postiže sigurnost jemstva a kao posledica ovakvog nezakonitog raspolaganja na štetu tužioca javlja se ništavost ovih zaloga a naročito imajući u vidu odredbe člana 47. i 49. ZOO-a te naročito ukazuje da tužilac davanjem zaloge i drugih sredstava obezbjeđenja od strane tužioca koji je rezident u korist Ukio banke kao nerezidenta je apsolutno ništav pravni posao, da je zalaganje imovine iz ugovora o zalozi protivno odredbama člana 433. i člana 434. Zakona o privrednim društvima jer za ovakve poslove je potrebno odobrenje Skupštine tužioca, a što nije bio slučaj te je na taj način ovakvo raspolaganje ima posledicu ništavosti zaključenih ugovora o zalozi, da su zaloge bile date u vrijeme kada je tužilac bio nelikvidan te je na taj način Ukio banka postala privilegovan dužnik u odnosu na ostale povjerioce, da je Ukio banka podnijela prijavu razlučnog prava u stečaju nad Birač ad Zvornik koji se vodi pred Okružnim privrednim sudom u Bijeljini te da je u cjelosti osporeno navedeno potraživanje i kao razlučnog povjerioca i kao stečajnog povjerioca, da na ovakvu odluku Ukio banka nije prigovarala.

Tužilac nadalje navodi da bi namirenjem potraživanja koje je obezbjeđeno spornim zalogama tuženom bi bilo omogućeno da se namiri na povoljniji način u odnosu na ostale povjerioce, kao i one koji imaju pravosnažne presude, te da sve dok se vodi parnični postupak vezano za predmetno potraživanje po mišljenju tužioca potraživanje obezbjeđeno spornim zalogama ne postoji, da predmetni zalozi nisu mogli biti upisani u registre zaloga jer nije ispunjen uslov iz člana 3. i 6. okvirnog Zakona o zalozi kao ni u skladu sa odredbom člana 20. istog Zakona, niti u smislu odredbe člana 12. Pravilnika o zalozi, da su predmetni ugovori o zalozi potpisani isključivo na engleskom jeziku, te je prevod morao da prati potpisivanje ugovora odnosno tekst je morao da bude preveden na jedan od službenih jezika u BiH, te da lica potpisnici ugovora nisu razumjeli ili nedovoljno razumiju engleski jezik pa samim tim nisu ni bili svjesni stvarne sadržine ugovora o zalozi, da je registracija zaloge izvršena protivno Zakonu i Ustavu BiH iz razloga što su dokumenta koja su poslužila kao osnov za upis

morala biti na zvaničnom jeziku u BiH u momentu upisa, da su ugovori o zalozi nastali u cilju obezbjeđenja ugovora o kreditu zaključenih u Litvaniji između pravnih lica povezanih kapitalom i putem upravljačkih struktura, da na ovaj način se radi o planiranoj akciji otuđenja imovine kroz korporativno upravljanje da je ovo bio način udaljavanja od kontrolnih organa i zakonskih obaveza u RS i u BiH a kako bi se mogla ostvariti namjera otuđenja putem zaloge te kao dokaz navodi povezanost privrednih društava koja su učestvovala u ovoj konstrukciji Ukio banka Banko investicione grupe a koji je osnivač FG Birač ad Zvornik, AB Ukio banka bankas i AB, KTF, da je FG Birač osnivač AB Birač Europe, da povezanost putem lica se ogleda u tome što je Martinas Ugiaiskis bio istovremeno i predsjednik UO FG Birač ad Zvornik i AB Birač Europe, Gintaras Ugianskins, otac Martiansa Ugiaskinsa je u vrijeme kada je Martinas bio na čelu ova dva Privredna društva bio predsjednik UO tuženog, dakle, Martians je preuzimao obaveze na teret privrednog društva koje je zastupao a u korist društva na čijem čelu je bio njegov srodnik u pravoj liniji tj. u korist tuženog, da je Vanlovas Macijauskas obavljao funkciju ovlaštenog lica u AB Birač Europe i KTF, da je MUP Republike Srpske Uprava kriminalističke policije dana 13.09.2013. godine podnijelo krivičnu prijavu Specijalnom tužilaštvu Republike Srpske protiv Mindaugasa Kazakebiciusa, Rimantasa Balsusa, Martinasa Ugianskisa, Virginusa Vaege, Ohsana Kaktuna, Zelenović Čedomira i dr. kao potpisnika ugovora a zbog postojanja osnovane sumnje da su počinili krivično djelo zloupotrebe po službenom položaju i ovlaštenju iz člana 347 stav 4 KZ Republike Srpske i drugih krivičnih djela.

Tužilac nadalje navodi da je AB Birač Europe neosnovano i bez odluke osnivača FG Birač ad Zvornik pristupio dugu čime je istom nanio štetu, a riječ je o kreditnim linijama Ukio banke koja je novčana sredstva davala povezanom pravnom licu AB Kauno Tiekimas iz Litvanije takođe kao povezano lice dugu po kreditu je pristupila dugu firma AB Birač Europe kao raniji vlasnik tužioca, te ističe da je bila potrebna saglasnost skupštine akcionara Birač ad Zvornik ako se raspolože imovinom koja prelazi iznos od 30% knjigovodstvene vrijednosti da se iz tih ugovora ne vidi osnov obavezivanja AB Birač Europe prema tuženom niti se vidi šta isti dobija kao protivuslugu za pristup dugu da sve navedene činjenice govore o pobudi zaključenja ugovora iz člana 53 ZOO-a jer su obe strane ugovornice znale za nedopuštenu pobudu druge strane te da su strane potpisnice povezana lica putem kapitala i upravljanja da nijedan od ugovora nije izvršen te da kreditor nije uplaćivao korisnicima te predlaže da sud donese presudu kojom će usvojiti tužbeni zahtjev kojim će utvrditi ništavost ugovora o zalozi na opštoj imovini, na pokretnim stvarima, na zalozi na udjelima, te da se naloži Ministarstvu pravde Republike Srpske registru zaloge brisanje upisane registracije kao i da naknadi troškove postupka.

Tužilac nadalje ističe da je registracija zaloge odnosno izvod iz registra predstavlja izvršnu ispravu na osnovu koje se može pokrenuti izvršni postupak na cjelokupnoj imovini računima i udjelima tužioca, da bi na taj način bili blokirani računi, prodana pokretna imovina tako da bi tužilac morao obustaviti proizvodnju gdje bi bez posla ostalo preko 1400 radnika te predlaže da sud donese sudsku mjeru obezbjeđenja koju je istakao zajedno sa prijedlogom za određivanje privremene mjere obezbjeđenja sa tekstom kako je naznačeno u izreci ovog rješenja.

Urgencijom tužioca od 12.04.2017. godine tužilac je obavjestio sud da je pokrenut izvršni postupak od strane tužene pred Osnovnim sudom u Zvorniku koji je donio rješenje o izvršenju broj 830 Ip 029383 15 Ip od 12.04.2017.godine a koje izvršenje za predmet ima izvršenje zaloge po osnovu ugovora o zalozi koji su predmet ovog tužbenog zahtjeva, te je u istom rješenju naloženo bankama zaplijena novčanih sredstava te u prilog urgencije je dostavio i predmetno rješenje.

Članom 269 ZPP-a propisano je da se mjera obezbjeđenja može odrediti ako predlagač obezbjeđenja učini vjerovatnim psotoajnej ptražvianaj ili prava i ako psotoji opasnost da bi bez takvae mjere proginik obezbjeđenaj mogao spriečiti ili zantno otežati ostvrivanje potražvianaj aa posebno time što će svoju imovinu prikriti opteretiti ili na drugi način nome raspolagati odnosno promjeniti postojeće stanje stvari ili na neki drugi način uticati na pravo predlagača obezbjeđenja.

Članom 278 ZPP-a propisano je između ostalog da se na prijedlog predlagača obezbjeđenja koji je istaknut sa prijedlogom za određivanje sudske mjere obezbjeđenja sud može odrediti privremenu mjeru obezbjeđenja bez prethodnog obavještavanja i saslušavanja protivnika obezbjeđenja ako predlagač obezbjeđenja učini vjerovatnim da je mjera obezbjeđenja osnovana i hitna i da bi se drugačijim postupanjem izgubila svrha mjere obezbjeđenja.

Imajući u vidu navode iz tužbe, te činjenicu da je predmet tužbenog zahtjeva utvrđenje ništavosti ugovora o zalozi zaključenog između tužioca i Ukio banke odnosno zaloge koji su sada prešli na tuženog po osnovu ugovora o kupoprodaji i prenosu i u čiju korist je izvršena registracija zaloge, te imajući u vidu činjenicu postojanja sporova oko pravne valjanosti zaključenih ugovora o kreditu a čiji su ugovori o zalozi bili sredstvo obezbjeđenja da je u stečajnom postupku u cjelosti osporeno potraživanje Ukio banke, koja je svoje potraživanje prenijela odnosno prodala tuženom, te činjenicu da je tuženi pokrenuo izvršni postupak pred Osnovnim sudom u Zvorniku koji je donio rješenje o izvršenju te naložio blokadu računa tužioca.

Iz svega navedenog jasno proizilazi da je tužilac dokazao vjerovatnost tužbenog zahtjeva pa i osnovanosti mjere kako je to propisano odredbom člana 269 i člana 278 ZPP-a, te da bi nedonošenje mjere moglo prouzrokovati štetu tužiocu što je takođe tužilac dokazao pa je time ispunjen i drugi uslov iz odredbe člana 269 i 278 ZPP-a pa je sud u smislu odredbe člana 278, te članova 273 stav 1. tačka 1. ZPP-a te odredbi člana 279 stav 3. te člana 281 ZPP-a riješio kao u izreci.

Sudija
Igor Dabić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba u smislu člana 282. stav 6. ZPP-a, ali protivnik obezbjeđenja može u roku od 3 dana u svom odgovoru osporiti razloge za određivanje privremene mjere obezbjeđenja, nakon čega sud mora zakazati ročište u narednih 3 dana.

Odgovor protivnika obezbjeđenja mora bit obrazložen.